

Британцитѣ отишли слѣдъ него по край брѣга, като испратили напредъ конницата и военнитѣ си колесници. Десанта на Цезаря билъ съпряженъ съ голѣми мжчоти, по причина на плитководието, тежестта на въоръжението и товара на римскитѣ войници и упоритата отбрана на британцитѣ, които силно стрѣляли изъ лжкове и успѣшно дѣйствували съ конницата и военнитѣ си колесници, като слизали даже отъ брѣга въ водата. Но Цезарь устрѣмилъ военнитѣ си кораби къмъ брѣга по двѣтъ страни на товарнитѣ, и съ силно дѣйствие отъ метателнитѣ орждия и оржие противъ фланговетѣ на британцитѣ, задържалъ послѣднитѣ и даже ги принудилъ малко да отстѣпятъ. Въ сѣщото време войскитѣ му, насърдени отъ примѣра на орлоносеца на 10-ия легионъ, хвърлили се отъ корабитѣ въ водата и на брѣга и нападнали британцитѣ отъ фронта. Слѣдъ упоритъ бой, въ който всички згоди били на страната на британцитѣ и особено на отличната имъ конница и военнитѣ колесници, Цезарь обаче най послѣ ги отблъсналъ, но, като нѣмалъ конница, не можалъ да ги прѣслѣдва и съвсѣмъ да ги разбий. При всичко това тѣ освободили Комия, когото най напредъ били затворили въ окови, испратили го съ свои пратенници да моли Цезаря за миръ и по исканието на Цезаря дали заложници.

Четири дена слѣдъ това 18-тѣ товарни кораби съ конницата, като стигнали вече прѣдъ брѣговетѣ, били внезапно застигнати отъ такава жестока буря, че частъ отъ тѣхъ били отхвърлени назадъ къмъ брѣговетѣ на Галлия, а частъ къмъ западнитѣ брѣгове на Британія. А въ слѣдующата подиръ това нощъ, въ време че десанта на Цезаря билъ извършенъ срѣщу Булония и Кале.

на пълнолуние, единъ извънрѣдно силенъ морски приливъ залялъ лагера на Цезаря при мѣстото на десапта и много поврѣдилъ измѣкнатитѣ на брѣга военни и стоявшитѣ на котва товарни кораби, тъй щото много отъ тѣхъ били доведени въ негодность за употрѣбление и даже съвсѣмъ разбити.

Насърдени отъ тѣзи два едновременно, крайно врѣдни и опасни за Цезаря случаи и освѣтъ това отъ малобройността на Цезаревитѣ войски, британцитѣ се опомнили отъ първия страхъ и почнали отново да се въоръжаватъ и събиратъ за нападение на римлянитѣ. Цезарь, макаръ нищо да не знаелъ за това, обаче взелъ необходимитѣ прѣдпазители мѣрки, като сѣщевременно постоянно и дѣятелно извършвалъ, съ двата легиона по рѣдъ, поправлението на флотата и събиралъ храни въ околноститѣ. Еднѣжъ, когато 7-ия легионъ се намиралъ на фуражировка, британцитѣ внезапно нападнали този легионъ съ многобройни сили отъ разни страни изъ засада, окржили го и съ силното дѣйствие на метателното оржие, военнитѣ колесници и конницата довели го въ голѣмо растройство. За щастие Цезарь, извѣстенъ за това¹⁾, пристигналъ съ стражевитѣ кохорти отъ 10-ия легионъ, избавилъ 7-ия легионъ и, като нѣмалъ намѣрение да влиза съ британцитѣ въ бой, отстѣпилъ въ рѣдъ въ лагера си.

Нѣколко дни слѣдъ това британцитѣ, като се събрали отново въ голѣмъ брой, тръгнали противъ самия лагерь на Цезаря. Цезарь построилъ войскитѣ си прѣдъ него въ боенъ рѣдъ и съ първия ударъ от-

¹⁾ Спорѣдъ неговитѣ думи, но въ сѣщность той видѣлъ само голѣмъ прахъ, а отъ началника на 7-ия легионъ не билъ извѣстенъ за нападението на британцитѣ.